

Otec ateismu potvrzuje: Bůh existuje!

Antony Flew, filosof, který byl až do roku 2004 světovým symbolem vědeckého ateismu a otcem různých forem šíření jistoty o neexistenci Boha, podobně jako Dawkins, prohlásil na kongresu v New Yorku veřejně, že je přesvědčen o existenci Boha a že tato jeho jistota je založena na vědeckém základě.

Flew byl půl století mozkiem moderního filosoficko-vědeckého ateismu, přesně od roku 1950, kdy vyložil v Oxfordu své teze z knihy *Theology and Falsification*, která se stala jednou nejvíce vydávaných knih XX. století. Patřil mezi ty, kteří zastávali nesmiřitelnost mezi vědou a ideou Boha.

Slavná konverze k Bohu Antonyho Flewa je událost velkého významu, protože se nejedná o výsledek krize osobního svědomí, o soukromý příběh, který se vymyká z jeho filosofického bádání.

Naopak, je motivována právě takto: „Můj objev Boha je cesta rozumu a nikoliv víry.“

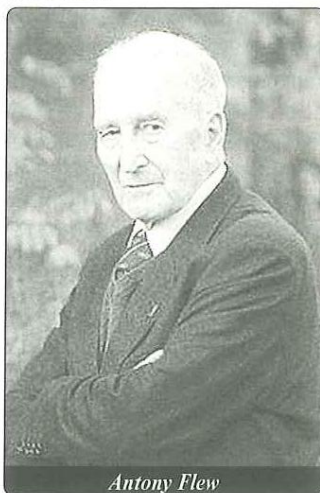
Je k tomu zapotřebí vysoké intelektuální loajality, aby někdo prohlásil ve svých 80 letech po půl století akademické slávy, že kapituluje před evidencí a staví na hlavu všechno, co sám tvrdil až do dneška jako učitel ateismu, na kterého se odvolávala slavná jména.

Flew napsal černé na bílém hlavní argumenty, které ho překonaly a přesvědčily a na kterých se zakládá racionální objev Boží existence, argumentace, která by zasloužila, aby propukla ve sdělovacích prostředcích, v diskusích a debatách, které pokládají až do tohoto okamžiku za teoreticky zcela dokázaný pravý opak, a dnes ho vyvrací sám jeho největší exponent.

Vyvolalo to velké rozpaky v akademickém světě, který dává přednost tomu, že má pravdu, než aby opravoval své vlastní omyly. Po celoživotním filosofickém hledání a bádání dospěla tato odvážná a vynikající inteli-

gence, jakou Flew dosud vynikal, k závěru, který vede definitivně k Bohu.

Bůh, kterého Flew uznává za existujícího, je Bůh Aristotela a Einsteina. Bůh, k němuž dospěl rozum. „Neslyšel jsem žádný hlas, byla to samotná evidence, která mě přivedla k tomuto závěru.“



Antony Flew

Jsou to výsledky starších sofistických výzkumů na poli biologie, chemie a fyziky, které Flewa přesvědčily.

V úvahách Flewa měly rozhodující roli také argumenty geniálního hebrejského vědce Geralda Schroedra a vědecky založené úvahy katolického novináře Roye Abrahama Varghese, se kterým pak napsal knihu *There is a God*.

Evidentní rysy Stvořitele, které tito dva autoři již léta uvádějí, vycházejí jak z makrokosmu, tak z mikrokosmu.

Kdo totiž dal netečné a slepé hmotě železné logicko-matematické zákony, které v ní obdívuhodně vytvářejí rozvoj života tak nekonečně a nekonečně velikého? ►

Ale znamení této transcendentní přítomnosti tvořivé inteligence se objevují ve všem, co následuje. Výmluvně to zaznamenává astrofyzik Marco Bersanelli, který tvrdí: „Struktura fyzického světa, atomů, planet, galaxií je přísně závislá na číselné hodnotě, kterou přijímají některé základní konstanty přírody. Dynamika celého kosmu od prvního okamžiku se jeví jako přesně připravená přijmout podmínky příznivé pro naše objevení se v přesném okamžiku jeho dějin.“

O stejné věci hovoří Stephen Hawking: „Celé dějiny vědy jsou postupným přijímáním poznání o faktu, že události se nedějí náhodou, ale respektují určitý základní řád.“

To, co dalo vznik tezí Flewa a jiných vynikajících vědeckých kapacit, je logický řád překvapujících shod, které vedly k vytvoření planety Země, která neuvěřitelně byla jediná v nesmírné nehostinné propasti, která měla všechny výjimečné, nezbytné charakteristiky přesně nutné k tomu, aby na ní dovolily vyklíčit životu.

Jako by Země, píše Schroeder, byla vyrobena podle receptu, aby hostila život.

Optimální vzdálenost Slunce, její dokonalá oběžná dráha, vulkanické plyny dovolily vytvoření moří a oceánů, sluneční vítr ve fázi T-Tauri se osvědčil jako první, aby zachránil elementy života.

Stále tentýž „nejšťastnější případ“ zemské atmosféry vytvořil ozonovou vrstvu, která chrání před nadměrnou radiací, ale dává průchod světlu a teple nezbytnému pro život. A jako další fantastická „náhoda“ uvnitř Země se nachází masa olova, která prozřetelnostně chrání život na planetě od jiných devastujících záření a dovoluje nám žít pod pravým „magnetickým deštníkem“.

Na Zemi se objevil život a jeho pravděpodobnost byla takřka nulová, byla to eventualita statisticky tak vzdálená, že se takřka rovnala nule, kdyby zde nebylo Božího působení.

Fred Hoyle vysvětluje: Věřit, že první buňka vznikla náhodou, je stejné jako věřit, že tornádo, které rozvířilo skládku, vytvořilo boeing.

Lidská bytost a její mozek je jednotka fyzikálně intelektuální mnohem rafinovanější a komplexnější než jakýkoliv existující počítač. A přitom se stále ještě nepokládá za absurdní tvrdit, že tento dokonalý organismus se vytvořil a uskutečnil náhodou.

Lidská bytost a její mozek je jednotka fyzikálně intelektuální mnohem rafinovanější a komplexnější než jakýkoliv existující počítač...

Ještě více překvapující je existence systému DNA, který umožňuje lidskému organismu zplodit v nejkratší době jinou lidskou bytost obdařenou nevysvětlitelným tajemstvím vědomí.

Jaká inteligence tedy vynalezla, formulovala a miniaturizovala do té míry všechny informace obsažené v DNA ve správném sledu? A kdo to dokázal, že tyto informace se mohly skrze přirozené procesy stát biologickým materiálem?

Tváří v tvář těmto a dalším evidentním skutečnostem, které pro zkrácení diskuse nebudeme rozebírat do podrobností, se Flew vzdal a prohlásil argumentaci za „uzavřenou“.

Einstein říkal: V přírodních zákonech se projevuje vyšší rozum než všechna racionalita myšlení a všechny lidské vynálezy jsou ve srovnání s tím zcela bezvýznamné. To přispělo k uvědomění, které obrátilo Flewa k Bohu.

Einstein se stal definitivním otcem relativity jako ateista nebo spinozovský ateista. Flew prohlašuje jasně Einsteinovo myšlení v této větě: Nejsem ateista a nemohu být panteista. Jsme v situaci dítěte, které vstoupilo do nesmírné knihovny plné spisů a jazyků, ale nezná knihy a nezná jazyky. Dítě se v skrytu domnívá, že zde vládne tajemný řád uložení svazků, ale neví, jaký. To je podle mne situace i té nejinteligentnější lidské bytosti před Bohem.

Vidíme vesmír zázračně uspořádaný a řízený zákony, ale tyto zákony chápeme jen velmi slabě. Naše mysl je do té míry omezená, že může jen tušit tajemnou sílu, která hýbá souhvězdími.

Einstein ještě dodává: „Nejsem pozitivista. Pozitivismus tvrdí, že to, co není možno pozorovat, neexistuje. Takové pojetí je vědecky neudržitelné, protože je nemožné dělat platné výroky o tom, co člověk může a co ne-

může pozorovat. Někdo by mohl říct: Existuje jen to, co pozorujeme. To je evidentně mylné.“

Flew uzavírá a cituje Einsteinův výrok: „Moje religiozita spočívá v pokorném obdivu ducha nekonečně vyššího, který zjevuje sám sebe v minimálních detailech, a my ho svou křehkou a slabou inteligencí nejsme schopni pochopit. Moji ideu Boha vytváří hluboce vášnivě přesvědčení o přítomnosti vyšší racionální moci, která se zjevuje v nepochopitelném vesmíru.“

Poslední Flewova myšlenka říká: „Charismatická postava Ježíše je tak zvláštní, že je rozumné brát vážně to, co o sobě hlásá. Kdyby Ježíš paradoxně neexistoval, stáli bychom před jedním z nejkolosalnějších zázraků. Jen historická skutečnost Ježíše dovoluje pochopit vznik a historický rozvoj křesťanství, které by bez ní bylo hádankou, dokonce zázrakem.

To všechno je adresováno tomu, kdo tvrdí, že víra a rozum nemohou spolu existovat.

To všechno je určeno tomu, kdo tvrdí, že věřící jsou „důvěřivci“.

To všechno je určeno tomu, kdo stále požaduje vědecké důkazy.

Svět médií by se měl znovu naučit uvažovat...

*Yahoo! Italia Answers
Překlad JŠ*